

Jarosław Tuliszka

Szkola Policji w Słupsku

POLICJA PAŃSTWOWA W PROCESIE KSZTAŁTOWANIA WSCHODNIEJ GRANICY DRUGIEJ RZECZYPOSPOLITEJ

Początki Drugiej Rzeczypospolitej związane były z zakończeniem wojny światowej 1914-1918. Powojenne położenie wszystkich trzech zaborców stworzyło bardzo korzystne warunki do powstania niepodległego państwa polskiego. Po ponad stuletniej niewoli rozbiorowej odradzała się polska państwowość. Nie był to jednak okres sprzyjający szybkiemu naprawieniu olbrzymich strat wojennych, jakie dotknęły ziemie polskie. Znaczną część wysiłków poświęcono stworzeniu armii, mogącej nie tylko obronić niepodległość, ale mającej za zadanie wywalczenie pożądanego kształtu granic Rzeczypospolitej.

Koniec pierwszej wojny światowej nie oznaczał dla ziem polskich uwolnienia od pożogi wojennej. Trwający od 1919 do 1922 r. proces kształtowania polskich granic odbywał się bowiem na drodze trudnych i wyczerpujących zmagania wojennych ze wszystkimi sąsiadami. Szczególną uwagę przywiązywano do odzyskania polskiej potęgi terytorialnej na wschodzie. Zapewne dlatego w tej części kraju działania wojenne trwały najdłużej.

Walki o kształt wschodniej granicy Polski przebiegały ze zmiennym szczęściem. Za głównego wroga uważana była Rosja Radziecka. Pomniejszych walk toczono z Litwinami i Ukraińcami. Sporne ziemie przechodziły z rąk do rąk.

Ze względu na prowadzone działania wojenne dominantem w sprawach bezpieczeństwa państwa było wówczas wojsko. Pomimo tego znaczącą rolę w utrzymaniu porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego odegrała Policja Państwowa.